

Jan Pietrzak, Łączka

1. Łączka brzmi niewinnie, A to miejsce kaźni,
jak je pojąć trudno ludzkiej wyobraźni
Tu zdrajcy narodu pod osłoną mroku
Wrzucali do dołów polskich patriotów.

Ref.

Nieba błękit, szumią drzewa,
słońce świeci, ptaszek śpiewa,
Rośnie pamięć tamtej śmierci
Oni żyją w tej pamięci

2. Łączka – na niej trawka, kwiatki i motyle,
A pod trawką herosi w zbiorowej mogile.
Sposobem katyńskim, po strzale w tył głowy,
Wrzucani do dołów przez władzę ludową.

Ref.

Nieba błękit, krąży ziemia,
płyną dni i pokolenia
Rośnie pamięć tamtej śmierci
Oni żyją w tej pamięci

3. Łączka – niemy świadek zdrady i terroru,
Złych ludzi bez Boga, Ojczyzny i Honoru.
Zarazem niezłomnej polskości monument,
CHWAŁY BOHATERÓW, PODZIWU i DUMY.

Oto Nasz niezłomnej polskości monument,
CHWAŁY BOHATERÓW, PODZIWU i DUMY.